

Så lad nu være med at komme og sige, at vi ikke har gjort noget for at nå dertil, hvor vi er. Det har vi bestemt, og det har kostet, og det har også for andre virksomheder kostet konkurrenceevne. Det drejer sig om at finde et rimeligt balancepunkt, hvor den vedvarende teknologi kan udvikle sig, uden at det går ud over konkurrenceevnen for andre virksomheder.

Det er det, denne regering har sat sig for, og det er det, som Venstre støtter. Det her er et område, der egner sig til balance og ikke til fanatisme.

(Kort bemærkning).

Elsebeth Gerner Nielsen (RV):

Jeg ved ikke, om jeg overhovedet skal bruge tid på det her, men jeg vil gerne have en dokumentation for, at det er rigtigt, at vores energipolitik indtil nu har været skadelig for dansk konkurrenceevne. Hvor er det, hr. Kim Andersen har sin viden fra? Så vidt jeg ved, er det sådan, at vi har været yderst konkurrencedygtige, bl.a. fordi vi har haft nogle fantastisk effektive kulfyrede kraftværker.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Så er det hr. Keld Albrechtsen som ordfører.

Keld Albrechtsen (EL):

Det glæder mig meget, for det er jo et helt nyt signal, når Venstres ordfører tilkendegiver, at den stærke statslige deltagelse i udviklingen af vindkraftteknologien har haft en stor betydning for, at det var og er en succes. Den blev til på folkelig basis, i virkeligheden efter andelsbevægelsens bedste traditioner, og derefter støttet økonomisk af staten, hvilket også hr. Kim Andersen var inde på.

Det, der så bare er mærkeligt, er at se, at nu, hvor der er behov for at udvikle andre nye teknologier inden for det vedvarende område, kapper regeringen bare livlinen, og så vil den ikke gribe den chance, der er for på en gang at skabe energikilder uden CO₂-forurening med store eksportgevinster til følge. Det er mærkeligt, at man på baggrund af de erfaringer, som hr. Kim Andersen så positivt anerkender, med den aktive statslige politik på forhånd er indstillet på at slå ny vedvarende energi-udvikling ned, før det kan nå at give nogen resultater.

Det skal jo desværre også ses i sammenhæng med det forslag til CO₂-kvote-lovgivning, som regeringen har fremsat, som går ud på, at en dansk indsats i bedste fald skal udsættes, men

sandsynligvis medfører, at vi ikke kommer til at nå målet, at vi ikke kan opfylde vores forpligtelser. Man må jo desværre sige, at Europa-Kommissionen har ret i, at det sandsynlige resultat er, at Danmark kommer til at bryde Kyotoprotokollen.

Det er rigtigt, som det er blevet nævnt, at den danske regering i 1990'erne forsøgte at file med det danske CO₂-regnskab. Det gav en ekstra regning. Men det kan jo da kun være et argument for, at man gør en ekstra indsats. Ministeren har jo anerkendt den ekstra regning, og når han har anerkendt den ekstra regning, må han også sørge for, at den bliver betalt, men han er altså ved at løbe fra den.

Derfor er vi i Enhedslisten enige med forslagsstillerne til det her forslag i, at der skal gøres noget andet og mere og bedre end det, regeringen har lagt op til. Så langt er vi enige i intentionerne i det her forslag.

Jeg har ligesom fru Anne Grete Holmsgaard også besøgt Østgrønland og set klimaforandringerne og fået fortalt, hvordan man nu kan sejle ind til Angmasalik midt om vinteren; det er helt uhørt i forhold til, hvordan det har været tidligere under mere normale klimatiske forhold.

Jeg har set, hvordan plantevæksten, trævæksten i Sydgrønland og i Reykjavík er steget, sådan at man som besøgende med 10 års mellemrum simpelt hen kan se, hvordan træer og buske er blevet langt større, end de var tidligere. Når det er sådan, at et almindeligt menneske uden videnskabelig ekspertise på området kan se disse forandringer med det blotte øje, er det, fordi vi er derhenne, hvor vi lever livet farligt.

Kl. 16.45

Jeg vil så sige, at Enhedslisten ikke er tilhænger af salg af kvoter, hverken når det gælder sildekvoter, mælkekvoter eller den her slags kvoter, for gevinsten vil kapitaliseres.

Vi er heller ikke tilhængere af, at man kan have lov til at overskride kvoterne og så bare betale sig fra det. Det må være ligesom med fiskekvoter, at hvis man ikke kan overholde kvoten, må fiskeriet holde op. Et energiselskab, der ikke kan overholde sin kvote, må lukke ned, indtil der kommer en ny kvote. Og så må den vedvarende energi opbygges, så den kan tage over. Det vil også fremskynde omlægningen til vedvarende energi. Man skal ikke bare kunne betale sig fra at overtræde sin forpligtelse.

Der er altså ting i det her forslag, som vi ser skeptisk på. Hvis der havde været et muligt flertal i Folketinget for det, ville vi naturligvis gå